

אוריאל לין שכח להזכיר שהיה חבר מפא"י

וחנוך לוויין הוא המרובע בין שוחרריהמין

מנדי רייס דייוויס שאולי

האנגליה המפורז' שמה, שהיתה אשתו של המיסעדר רפי שאולי, וששתתפה גם בסרטים ישראליים, צולמה באחת המסיבות בתל-אביב כשהיא רוקדת עם המיסעדר אבי אברמוביץ, שותפולשעבר של בעלה לשעבר. מנדי סיפרה שהיא עומדת להופיע במחזה חדש בלונדון, שהוא עיבוד לפי אחד מספריהמתח של אגטה כריסטני.

הופעות, אך לעומת זאת הוא מוכן לספר שהוא מזועזע מר הפחד השורר בעיר הגדולה.

לוויין הכין לכבוד הערב סכי סטים מיוחדים, שאותם קראו זהיררה תרופאי, דוב (דבליה) רייזר, אלברט כהן ויוסף (יוסי) כרמון, שאף הכין את האוכל למסר בה. כרמון, הידוע כטבח מעור לה, נעזר בבנו להכנת 30 סוגי-מזון שונים. אשתו של לוויין, שהיתה במסיבה, העירה על החומר האירועי, שהכין בעלה לאתו ערב: "בין כל אלה שנמצאים כאן, חנוך היא המרובע."

האסטרונוג הרצל ליכטיץ' נשאל לגבי עתידו הפוליטי של מוכ"ל מיפלגת העבודה, שימעיין פרס. "לא צריך להיות אסטרונוג כדי לדעת שפרס לא יהיה ראש ממשלה", ענה ליכטיץ'.

הידיעה על היעלמה בארגנטינה של פאני איי רלמן, סגנית הנשיאה של תנועת-הנשים הדמוקרטית הי עולמית, המקורבת למוסקוה, הפתיעה את ח"כ המערך, נא" וזה ארד. הח"כ הישראלית פגשה באידלמן בכנסיה-הנשים שנערך לא מכבר בפראג, וי היכרות זו גרמה לכך שארד התחילה לפעול בקרב אירגון גים שונים כדי לברר מה עלה בגורלה של אידלמן.

הממונה על הכנסות המדינה, אוריאל לין, מצט" ער שהוא לא הבלט באחרונה את היותו חבר-מפא"י פאסיבי למשך שנה אחת, 1966. אילו הייתי מבליט עובדה זו עכ" שיו, אולי זה היה עוזר לי להצליח יותר במאבק על תפי קיד מבקר-המדינה."

לין טוען שלמרות שר שינה את שמישפתו מאסור לין, הרי שהוא גאה במוצאו המיזרחי. לדבריו, כשהיה בשר ליחות בלוס-אנג'לס הוא גילה שאנשים מתקשים לבטא את שמו הקודם, ולכן הוא קיצר אותו ללין.

הבדרן שלמה (גיינ-)

ח"כ חירות מאיר שיסורית נשאל עלידי יע" קב אגמון, בתוכנית בירה ומצברות, כמה מנדטים היתה מקבלת החטיבה הליברלית אילו היתה מתייצבת באופן עצמאי לבחירות, כפי שהציע לאחרונה השר יצחק כרמון. שיסורית ענה בביטחון: "הם לא היו עוברים את אחוז הח" סימה."

ראש עיריית תל-אביב, שקמה להגן, נשאל מה דעו תו על הצירים, באחת התע רוכות שאליהם הומוגן כאורח- כבוד לפתיחה, ומדוע אינו ממי הר לקנותם והוא ענה: "אני לא קונה, כי אני לא מבין גדול בציר. יש לי משהו שר קונה בשבילי, זה פול קני" אל, ואני אשלח אותו לכאן כדי שיקנה את התמונות."

צבי וילדר, מוזיקרו לשעבר של שמואל פדא" טו-שרון, נשאל מדוע אינו מתלווה עוד לפלאטו בבתים המישפט. וילדר ענה: "אינני הולך לבתי-מישפט, כי אני זכאי."

הבדיחה מספרת ש"י" שים גאון טילפן לחברת הר תקליטים טיבאס ושאל את המנכ"ל, דני ירין: "הוצאתם את דוד זכאי?" כשהשיבו לו בחיוב המשיך: "אם כך, אז תוציאו גם את (אחורן) אכור-הצירא זכאי."

השחקן-בדרן טוביה צפיר חוזר לתיאטרון הרפר-טוארי. הוא חתם על חוזה עם מנהל קבוצת התיאטרון ערד קולטר וישחק במחזה נקודה, של יוסף בר-יוסף. את המחזה תביים גולה צ'לטון ולצידו של צפיר יר פיעו שלמה בר-אבא וי ערנה פרידל.

יצחק ליבני, שיהנו בעבר כמנכ"ל רשות-השידור, טוען שתמיד היה לחץ על הרדיו והטלוויזיה. הוא דיבר על היחסים המתוחים שבין הרשות והממשלה, ופסילת שני סרטים דוקומנטריים, הבית של עמיל גיתאי, וישעיה לר בוביץ במעלות, של גגאל ברשטיין עלידי המנכ"ל הנוכחי, יוסף (טומי) לפיר. ליבני נזכר שבמי דוד בן גוריון, כשקול ישראל היה חלק מישרד ראש-הממשלה, הורה "הקול" שלא לשדר את יומן-החדשות הראשון, אחרי שהאזין ליומנדמה, שלא קסם לו, וכך עיכב את התפתחות הרדיו בתחום מאגני-החדשות בכמה שנים. ליבני גילה שב מהלך מילחמת יוסי-פיפור פנה אליו מי שהיה או שרה-ביטר חוג, משה דיין, והורה לו לטק את אחד הכתבים מער בודתו, משום שאמר דברים שנראו דיין כמויקים. דיין אמר לליבני שאם יסרב לעי שרת זאת, הוא יעלה בישיבת הממשלה את הדרישה לפטר. אך ליבני התנגד לדרישה בי תוקף. גל אחר של אוימי-פי טורים מצד שרים היה לפני הקרנת סרטו של רם לוי, חרבת חיזעה לפי ספרו של יוהר (ס. יוהר) סמולדנ" סקי. בתקופת-שידור ניקוי ראש, שיטת הלחצים היתה לאיים בפגיעה במערכת גביית- האגרה של הטלוויזיה.

הפתעה נעימה ציפתה לשחקני המחזה יסורי אירב שבאו למסיבה סגורה לכבודם בבית קרובי של המוסיקאי פולדי שצמון. המחזאי חנוך

בקבוק מלא רעיונות...

יין אפריטיב אדום, על בסיס של יין בתוספת מצוי של שורשים וצמחים שונים. מריה, מעורר תיאבון טבעי - Natural אמריקנו. מקורר היטב, עם פלח לימון. על הקרח On The Rocks אמריקנו מעל קוביות קרח בתוספת 1/2 כפית מיץ לימון עם פלח לימון, לערבב היטב.

משקה ראשון-אצלכם בבאר כרמל מזרחי מקיפי ראשון לצינור חרוך יעקב

מישאל בדה, נצלנים, סחטנים, אשכנזים

אם לא יהול ליבני של הרגע האחרון, יקבלו מפוני פיתחת-רפיח סכום כולל של 41 מיליארד לירות (העשויים לגדול 50 מיליארד ויותר) כדי שיעזבו את האזור בסוף חודש מרס. ללא שפיקוח דמים, שרה-אוצר יורם ארידור, שהצביע נגד התחלטה שהתקבלה ברוב של חמישה נגד ארבעה, טוען ששכיר יצטרך לעבור 70 שנה כדי להגיע למה שיקבלו המפונים. במישאל בוק של העולם הזה נשאלו אנשים שונים לדעתם על גובה הפיי צויים שעליהם החליטה הממשלה, והם השיבו:

- יהודה אלבל, עיתונאי: "זה טירוף, מה שהם קיבלו. זה שוד בצהריים."
- ארנון הרר, סופר: "צריך היה לתת להם דירה תמורת דירה, אך פיצויים בגובה מסחרר כזה - זה הרבה יותר מדי. הטענה שהם צריכים להתחיל בחיים חדשים אינה רלוונטית."
- מרני יקר, פנתר-שחור: "זו דמות הר ציונות של היום, שמנשלת 11 אלף בדואים בלי לתת להם כלום ולוקחת מתקציבי שכונות-המצוקה ועדות-המימון כדי להפוך אלף מישפחות, רובן אשכנזיות, למיליונרים!"
- חנה מוניץ, יחסי-ציבור של התיאטרון הקאמרי: "איך הם מסוגלים להפוך את עניין הפינוי למקור-מכר? זהו מעשה שלא ייעשה של הממשלה והמפונים, המנצלים את העובדה שאין הרבה זמן עד הפינוי."
- גליה אלבין, אשתו של אישי-העסקים מיקי אלבין: "אני צריכה לחשוב עלי-כך. אני מעדיפה שתשאל את בעלי, הוא כרגע לא בבית."
- יצחק יצחקי, ח"כ לשעבר: "זה מוגזם בצורה קיצונית, מה גם שחלק משיכבת עשירי העל האלה לא יישארו כלל בארץ."

● ויקי שרון, דוברת משרד-הקליטה: "לי הם לא נראים כסחטנים. איני יכולה לצעוק שמו שמיים על סכום כזה, כי איני מכירה את העניין כולו לרשתי, ואם מגיע להם שווה-ערך לדירה ועסק, אז שיתנו להם."

● מליכה גולדמן, ראש המועצה המקומית כפר-תבור: "אנו נמצאים בלחץ של זמן, והם מנצלים זאת. הסכום שניתן הוא ללא מחשבה ועמקה, והממשלה נמצאה במצב של חוסר-אונים."

● שמחה הולצברג, אבי הפצועים: "אני חסיד ארץ-ישראל השלמה, אך המשא-ומתן על הכסף השאיר לי טעם רע בפה. אם זה היה מאבק על ארץ-ישראל - ניחא, אך על כסף? אפשר לעזוב עם כאב, ולא עם כלי-כך הרבה, כמו שקיבלו!"

● שלמה ברק, מצעירי המפלגה הליברלית: "זה חמור. זה יגביר את האינפלציה, אחרי כל המאמצים שנעשו בשנתיים האחרונות."

● יהודה אפרוני, שחקן: "המענק הזה הוא דוגמה נוספת לקוצר-הראות, היותה והשחר צנות של המנהיגים, שחושבים שהם יכולים להסיר דיר בהבל-פה עונניים, אילו היו שומעים בעצת אדם חכם, השופט-לשעבר צבי ברנזון, היו נחסכים מאיתנו הרבה איינעמויות."

● מרדכי וירשובסקי, ח"כ: "כשמישהו אומר ארבעה מיליארד והשני מדבר על שישה, אני כבר רואה אותם מקבלים עשרה מיליארד."

● שמואל רפמן, ח"כ וראש עיריית רחובות לשעבר: "מוגזם מאוד, ולא רק אני אומר זאת. אני לוקח הרבה טרמפסטים כשאני נוסע לתל-אביב, וכולם ממורמרים על זה. התוספת היא שמכעיסה."